

des i givet fald foretages en beslaglæggelse med sekundær prioritet.

Beslaglæggelsen vil i sådanne situationer formentlig ofte kunne gennemføres ved, at den, mod hvem indgrebet retter sig, meddeler skriftligt samtykke, jf. lovforslagets § 50, stk. 2, og retsplejelovens § 806, stk. 7. Er det ikke muligt, træffes afgørelsen af retten.

Endelig følger det af lovforslagets § 9, stk. 2, at så snart grunden til udsættelse er ophørt, træffes de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde beslaglæggelseskendelsen. Bestemmelsen fastlægger ikke nogen eksakt overgrænse for udsættelsens varighed, men tilsigter alene at gøre det klart, at en beslutning om udsættelse efter lovforslagets § 9, stk. 1, samtidig indebærer en forpligtelse til løbende at være opmærksom på, om grunden til udsættelsen ophører.

3.3.5 Varighed

Efter rammeafgørelsens artikel 6 skal beslaglæggelsen af formuegodet opretholdes i fuldbyrdesstaten, indtil denne endeligt har afgjort den anmodning om overførsel af bevismidler til udstedelsesstaten eller en anmodning om konfiskation, som udstedelsesstaten skal fremsende. Fuldbyrdesstaten kan dog efter høring af udstedelsesstaten fastsætte betingelser med henblik på at begrænse beslaglæggelsens varighed. Forinden fuldbyrdesstaten ophæver beslaglæggelsen, skal den underrette udstedelsesstaten herom og samtidig give denne stat mulighed for at fremkomme med bemærkninger.

Efter retsplejelovens § 807 d, stk. 1, bortfalder rådhedsberøvelse som følge af beslaglæggelse efter §§ 802, stk. 1, og 803, stk. 1, senest, når sagen er endelig afsluttet ved dom, påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, medmindre det beslaglagte konfiskeres. Efter retsplejelovens § 805, stk. 2, kan der, hvis indgrebets øjemed kan opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, herunder sikkerhedsstillelse, med den, mod hvem indgrebet retter sig, træffes skriftlig aftale herom.

Ifølge lovforslagets § 11, stk. 1, opretholdes beslaglæggelse, indtil retten har afgjort en anmodning som omhandlet i lovforslagets § 13, stk. 1, nr. 1 og 2, dvs. en anmodning om overførsel af bevismidler eller om konfiskation. Der tilsigtes hermed ikke ændringer i forhold til retsplejelovens regler om varigheden af beslaglæggelse.

Det foreslås i lovforslagets § 11, stk. 2, at de betingelser, som retten kan stille med henblik på at begrænse varigheden af beslaglæggelse i medfør af retsplejelovens § 805, stk. 2, tilsvarende kan anvendes i forhold til beslaglæggelse omfattet af dette lovforslag.

3.3.6 Andre straffeprocessuelle indgreb

Efter rammeafgørelsens artikel 5, stk. 2, skal fuldbyrdesstaten gennemføre eventuelle yderligere tvangsindgreb, som beslaglæggelseskendelsen nødvendiggør, i overensstemmelse med de procedureregler, der anvendes i fuldbyrdesstaten.

Det vil i forbindelse med fuldbyrdelsen af beslaglæggelseskendelser, som i øvrigt opfylder betingelserne for fuldbyrdelse, kunne være relevant at foretage yderligere straffeprocessuelle indgreb, f.eks. ransagning eller pålæg om edition, for at finde frem til det formuegode, som skal beslaglægges.

Det foreslås derfor i § 53, stk. 2, at give mulighed for anvendelse af retsplejelovens bestemmelser om legemsindgreb, ransagning og edition, når det er nødvendigt for at kunne fuldbyrde en beslaglæggelseskendelse. Det indebærer, at disse kapitler i princippet vil kunne finde anvendelse i forhold til lovovertrædelser, der ikke er strafbare efter dansk ret, hvis der er tale om lovovertrædelser, som er omfattet af positivlisten i § 6, stk. 1. Da de lovovertrædelser, der er omfattet af listen, imidlertid som nævnt i pkt. 3.3.2 som udgangspunkt er strafbare i alle medlemsstater, vil dette formentligt ikke have megen praktisk betydning.

3.3.7 Refusion

Det følger af rammeafgørelsens artikel 12, at udstedelsesstaten skal refundere ethvert beløb, som fuldbyrdesstaten har udbetalt i erstatning, hvis fuldbyrdesstaten efter egen lovgivning er ansvarlig for skade forvoldt over for en af sagens interesserede parter i forbindelse med fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse, medmindre erstatningen er begrundet i den adfærd, som fuldbyrdesstaten har udvist i forbindelse med fuldbyrdelsen.

Retsplejelovens kapitel 93 a indeholder regler om erstatning fra den danske stat i anledning af straffeprocessuelle indgreb samt om erstatningskrav på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregler.

Lovforslagets § 14 præciserer, at krav om refusion af erstatningsbeløb, som er udbetalt i henhold til retsplejelovens kapitel 93 a i forbindelse med fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse udstedt i en anden medlemsstat, fremsættes over for udstedelsesstaten af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, medmindre skaden eller en del heraf udelukkende skyldes danske myndigheders handlemåde. Tilsvarende kan en fuldbyrdesstat kræve beløb udbetalt i henhold til egen lovgivning refunderet fra Danmark, medmindre skaden helt eller delvist skyldes fuldbyrdesstatens handlemåde, jf. § 15.